

Huima toimittaja Leena Huima joulukuussa aloitti ristiretkensä sarjakuvien vääristyneitä uskontokäsitteitä vastaan hän vaivatta löysi tien siihen liberaalikirjalliseen traditioon, jonka virstanpylväitä ovat tuhannet

roviolla poltetut toisinuskijat ja ajattelijat kuten Giordano Bruno, Galileo Galilein oikeudenkäynti, Hannu Salaman ajojahti 60-luvulla ja viime aikojen rockin vastainen uskonkiikko.

Kirkollinen lehti Kotimaa tarjosi joulukuun 2. päivän uutisen Järvenpään seurakuntaopiston seminaarista. Leena Huima oli lähestynyt lehden mukaan sarjakuvia sinänsä hyvin mielenkiintoisesta näkökulmasta analysoiden niiden olevan esityksiä hyvän ja pahan taistelusta. Kyseessä on Huiman mukaan vanhan persialaisen dualismin tarjoilu uusissa pukimissa.

"Kun kristillinen kirkko opettaa, että paha on jo voitettu ja kuolema kukistettu, sarjakuvissa taistelu on ikuista eikä pahaa lopullisesti voiteta koskaan.", referoi Kotimaa.

Tästä seuraa johtopäätös: "Jos hyvä ja paha ovat yhtä voimakkaita, ihmisellä ei ole muuta turvaa kuin omat voimat, mahdollisesti joidenkin henkiolentojen apu." Hassua, että perikristilliset voimat ovat moisesta huolissaan, eikös heidän jumalansa olekin juuri "jonkunlainen henkiolento", jonka apuun ei ole väärin vaan aivan suotavaa turvautua?

Huima kiinnitti huomiota myös sarjakuvissa ja rock-kulttuurissa oleviin saatananpalvontamerkkeihin. Kun ne tulevat lapsille tutuksi, ne Huiman mukaan "raivaavat tietä saatananpalvontakirkkojen syntymiselle". Esimerkkinä hän luennossaan käytti erästä Mikrobitti-lehden esitelmää peliä. Hallelujaa!

Joulukuun 12. päivän oli Helsingin Sanomissa näyttävä Leena Huiman haastattelu. Huolimatta monista hänen lähtökohtaisista mielenkiintoisista näkökulmistaan juttu oli sangen kategorinen teilaus koko sarjakuvailmaiselle.

Juttuun vastasivat ripeästi Sarjakuvaseuran puheenjohtaja **Juha Mustanoja** ja **Reija Nieminen**, molemmat vallan ansiokkaasti. Leena Huima esitti vielä siihenkin kommentin HS:ssä 21.12. Hän korosti halunneensa puhua laajemmin ususkonnollisuudesta, ei vain sarjakuvista. Sama ylluonnollisen aineksen lisääntyminen näkyy "kaikessa kulttuurissa". Yhtä hyvin "sarjakuvissa ja rockissa kuin Teologiassa aikakauskirjassa, Kotilääkärilehdessä, psykologiassa, fyysikassa tai elokuvassa", kirjoitti Huima.

Asian ydin onkin siinä, että "ilmiö on kaikkien uskontojen yhtymisen ja persoonallisen antikristuksen vallan syntymisen esioireistoa", tiivistää hän.

Siis, kyse on siis lopultakin enemmän kiihkouskonnollisesta maailmanlopun profetoinnista kuin sarjakuvasta. Sarjakuva taas on vain jälleen kerran ertään mainio syntipukki ja tekosyy. Vai olisiko HS uhrannut neljännessivun hourupäiselle lahkolaistilukselle ellei se olisi liittynyt sarjakuvaan?

Soppaa hämmentävät tietysti vielä maaliskuun eduskuntavaalit. Poliittiset intohimot nousevat jälleen päivänvaloon niistä pohjamudista, joissa ne saisivat aina ollakin. Mutta vaaliteemoja tarvitaan.

Kangasalalainen paikallislehti Kunnallistiedot referoi 14.11. Suomen kristillisen liiton Pälkäneen paikallisosaston kokousta, jossa oli alustamassa teologian maisteri **Marja Pietarla**. Vaadittuun Yleisradion ohjelmien saamista sopusointuun kristillisen kulttuurimme kanssa hän totesi lehden mukaan näin: "Sarjakuvalehdet, videopelit ja rock-musiikki vääristävät kristinuskon perusasioita. Jumalasta tehdään sadisti, joka haluaa tuhota ihmiset. Väkivaltaviide esittää Raamatun, ristin ja kirkon pelottavien voimien muodossa."

On siis syytä muistaa monen sarjakuvan teilaavan puheenpuoron liittyvän kokonaan muihin kysymyksiin. Silti asiallinen keskustelu on tarpeen, ja tätähän meidänkin tulisi Sarjainfossa yrittää edistää. Yritys keskustelunaloitukseksi oli esim. viimevuotisen supersankarimeromme pitkä kirjoitus uskonnosta ja mystiikasta supersankarisarjakuvissa.

Mutta sille ei voi mitään, että sarjakuvien syvintä olemusta saatananpalvonnasta etsiviä kuunnellessa tulee eittämättä mieleen pastori **Terho Pursiainen** tunnettu lausuma joidenkin vuosien takaa. Hän näet totesi, että aikanaan Jeesus ratsasti aasilla Jerusalemiin, mutta nykyään tuntuu siltä kuin aasit yrittäisivät ratsastaa Jeesuksella eduskuntaan.

Heikki Jokinen